

INFORME JURÍDIC

Assumpte: Projecte d'ordre per la qual es crea la seu judicial electrònica de Catalunya

Sol·licitant: Secretaria de Relacions amb l'Administració de Justícia

1.- ANTECEDENTS

La Secretaria de Relacions amb l'Administració de Justícia ha tramès a aquesta Assessoria Jurídica, en data 8 de febrer de 2017, el text del *Projecte d'ordre per la qual es crea la seu judicial electrònica de Catalunya*, acompanyat d'una memòria general i d'una memòria d'avaluació de l'impacte de les mesures proposades.

L'esmentat Projecte d'ordre ha d'ésser sotmès a informe dels serveis jurídics, de conformitat amb el que disposa l'article 65 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, en relació amb l'article 4.1.a de la Llei 7/1996, de 5 de juliol, d'organització dels serveis jurídics de l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

2.- ANÀLISI JURÍDICA

2.1 Marc competencial, marc normatiu i habilitació legal

L'Estatut d'Autonomia de Catalunya (en endavant, EAC) dedica el seu títol III al poder judicial a Catalunya, i concretament el capítol III a les competències de la Generalitat sobre l'Administració de justícia, establint, entre altres, competències en matèria de mitjans materials i de mitjans personals, oficina judicial i institucions i serveis de suport, justícia gratuïta, justícia de pau i de proximitat.

D'acord amb l'article 104 de l'EAC corresponen a la Generalitat els mitjans materials de l'Administració de justícia a Catalunya. Aquesta competència inclou en tot cas, entre altres: *"c) La configuració, la implantació i el manteniment de sistemes informàtics i de comunicació, sens perjudici de les competències de coordinació i homologació que corresponen a l'Estat per a garantir la compatibilitat del sistema"*.

Mitjançant el Decret 466/1982, de 14 d'octubre, el Govern de la Generalitat a través del Departament de Justícia, va assumir les competències que poguessin derivar de

l'aplicació dels articles 18, 22, 23 i 24 de l'Estatut d'Autonomia de 1979. Les primeres transferències en matèria d'Administració de justícia es van dur a terme l'any 1990. Així, mitjançant el Reial decret 966/1990, de 20 de juliol, es van traspasar a la Generalitat de Catalunya funcions de l'Administració de l'Estat en matèria de provisió de mitjans materials i econòmics per al funcionament de l'Administració de justícia, les quals van ser objecte d'ampliació, mitjançant posteriors reials decrets.

Pel Decret 217/1990, de 3 de setembre, es van assignar al Departament de Justícia les funcions en matèria de provisió de mitjans materials i econòmics per al funcionament de l'Administració de justícia. Mitjançant el Reial decret 441/1996, d'1 de març, es van traspasar les funcions i els serveis en matèria de mitjans personals al servei de l'Administració de justícia, en els termes que estableixen el Reial decret 249/1996, de 16 de febrer, pel qual s'aprova el Reglament orgànic dels cossos d'oficials, auxiliars i agents al servei de l'Administració de justícia, i el Reial decret 296/1996, de 23 de febrer, pel qual s'aprova el Reglament orgànic del cos de metges forenses. Les funcions i els serveis traspassats a la Generalitat per aquest Reial decret i pel Reial decret 409/1996, d'1 de març, es van assignar al Departament de Justícia mitjançant el Decret 129/1996, de 16 d'abril.

De conformitat amb el Decret 2/2016, de 13 de gener, de creació, denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, correspon al Departament de Justícia l'exercici de les funcions relacionades amb l'Administració de justícia a Catalunya i la seva modernització (article 3.10.1).

Finalment, cal recordar que, d'acord amb el Decret 278/2016, de 2 d'agost, de reestructuració del Departament de Justícia, correspon a la Secretaria de Relacions amb l'Administració de Justícia, entre d'altres funcions, la de dirigir la gestió dels mitjans personals i dels recursos materials i econòmics de l'Administració de justícia a Catalunya (article 46.2.c), i que de la referida Secretaria en depèn la Direcció General de Modernització de l'Administració de Justícia, a la qual li correspon, entre altres funcions, la de planificar i aplicar les actuacions de millora de l'Administració de justícia a Catalunya i el seu apropament a la ciutadania, i dissenyar els sistemes de gestió i informació per mitjà de les tecnologies de la informació i les comunicacions d'acord amb les polítiques TIC del Departament i en col·laboració amb la Direcció de Serveis (article 47.1.a i c).

Per la seva banda, la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial (en endavant, LOPJ), estableix al seu article 230, en la redacció donada per la Llei orgànica 7/2015, de 21 de juliol:

“1. Els jutjats i tribunals i les fiscalies estan obligats a utilitzar qualssevol mitjans tècnics, electrònics, informàtics i telemàtics posats a la seva disposició per exercir la seva activitat i les seves funcions, amb les limitacions que a la utilització d'aquests mitjans estableixen el capítol I bis d'aquest títol, la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal i les altres lleis que siguin aplicables.

Les instruccions generals o singulars d'ús de les noves tecnologies que el Consell General del Poder Judicial o la Fiscalia General de l'Estat dirigeixin als jutges i magistrats o als fiscals, respectivament, per determinar la seva utilització són de compliment obligat.

2. Els documents emesos pels mitjans anteriors, sigui quin sigui el suport, gaudeixen de la validesa i l'eficàcia d'un document original sempre que es garanteixi la seva autenticitat i integritat i el compliment dels requisits exigits per les lleis processals.

3. Les actuacions orals i vistes gravades i documentades en suport digital no es poden transcriure.

4. Els processos que es tramitin amb suport informàtic han de garantir la identificació i l'exercici de la funció jurisdiccional per part de l'òrgan que l'exerceix, així com la confidencialitat, privacitat i seguretat de les dades de caràcter personal que continguin en els termes que estableixi la llei.

5. Les persones que demanin la tutela judicial dels seus drets i interessos es poden relacionar amb l'Administració de justícia a través dels mitjans tècnics a què es refereix l'apartat 1 quan siguin compatibles amb els que disposin els jutjats i tribunals i es respectin les garanties i els requisits previstos en el procediment que es tracti.

6. Els programes i les aplicacions informàtiques que s'utilitzin en l'Administració de justícia han de ser objecte d'informe previ per part del Consell General del Poder Judicial.

Els sistemes informàtics que s'utilitzin en l'Administració de justícia han de ser compatibles entre si per facilitar la seva comunicació i integració, en els termes que determini el comitè tècnic estatal de l'Administració de justícia electrònica.”

La Llei estatal 18/2011, de 5 de juliol, reguladora de l'ús de les tecnologies de la informació i la comunicació en l'Administració de justícia, dictada a l'empara del títol competencial de l'article 149.1.5 de la Constitució (que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria d'Administració de justícia), defineix el marc general de l'ús dels mitjans informàtics en l'Administració de justícia. D'acord amb el seu article 1, la Llei regula la utilització de les tecnologies de la informació per part dels ciutadans i professionals en les seves relacions amb l'Administració de justícia i en les relacions de l'Administració de justícia amb la resta d'administracions i organismes públics, en els termes que recull la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial. Així mateix, també estableix que en l'Administració de justícia s'han d'utilitzar les tecnologies de la informació d'acord amb el que disposa l'esmentada Llei, de manera que s'asseguri l'accés, l'autenticitat, la confidencialitat, la integritat, la disponibilitat, la traçabilitat, la conservació i la interoperabilitat de les dades, informacions i serveis que gestioni en l'exercici de les seves funcions.

El títol III de la Llei 18/2011 estableix el règim jurídic de l'Administració judicial electrònica. El capítol I d'aquest títol III defineix i regula les seues judicials electròniques, a través de les quals s'han de fer totes les actuacions, procediments i serveis que requereixin l'autenticació de l'Administració de justícia o dels ciutadans i professionals per mitjans electrònics (article 10.3).

L'article 9.1 de la Llei 18/2011 defineix la seua judicial electrònica com aquella adreça electrònica disponible per als ciutadans a través de xarxes de telecomunicacions la titularitat, la gestió i l'administració de les quals correspon a cadascuna de les administracions competents en matèria de justícia.

D'acord amb l'article 9.2, les seus judicials electròniques s'han de crear mitjançant una disposició publicada en el «Butlletí Oficial de l'Estat» o el «Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma» corresponent, i han de tenir, almenys, els continguts que determina el propi article 9.2, així com també el contingut i serveis que estableix l'article 11 de la Llei 18/2011.

Així mateix, l'article 9 preveu que l'establiment d'una seu judicial electrònica comporta la responsabilitat del titular de garantir la integritat i l'actualització de la informació facilitada, així com l'accés als serveis que s'hi preveuen (article 9.3), que les administracions competents en matèria de justícia han de determinar les condicions i instruments de creació de les seus judicials electròniques, amb subjecció als principis de publicitat, responsabilitat, qualitat, seguretat, disponibilitat, accessibilitat, neutralitat i interoperabilitat (article 9.4) i que la publicació en les seus judicials electròniques d'informacions, serveis i transaccions ha de respectar els estàndards oberts i, si s'escau, els altres que siguin d'ús generalitzat pels ciutadans (article 9.5).

L'article 10 de la Llei 18/2011 estableix les característiques de les seus judicials electròniques i les seves classes. D'acord amb l'apartat 3 d'aquest article 10, es poden crear una o diverses seus judicials electròniques derivades d'una seu judicial electrònica; les seus judicials electròniques derivades, o subseus, han de ser accessibles des de l'adreça electrònica de la seu principal, sense perjudici que sigui possible l'accés electrònic directe.

L'article 10.4 de la Llei 18/2011 estableix l'obligació de l'Administració competent de crear una seu judicial electrònica derivada per a cada un dels serveis de recepció d'escrits, registre i repartiment d'assumptes existents, en funció de la seva organització i els continguts dels quals han de ser gestionats pel mateix servei. En cas que hi hagi un únic servei de recepció d'escrits, registre i repartiment, la seu judicial electrònica ha d'assumir les funcions de les subseus. D'acord amb l'apartat 5, igualment, l'Administració competent ha de crear una seu judicial electrònica derivada en cadascuna de les oficines fiscals que tinguin servei de registre i repartiment. Per acabar, l'apartat 6 de l'article 10 preveu que les seus judicials electròniques derivades s'han de crear per disposició de l'òrgan administratiu que tingui atribuïda aquesta competència i han de complir els mateixos requisits de publicitat que les seus judicials electròniques principals. Quan els serveis de recepció d'escrits, registre i repartiment d'assumptes no siguin creats amb una seu o subseu judicial electrònica, han de rebre la mateixa publicitat que aquestes.

L'article 13 de la Llei 18/2011 regula el punt d'accés general de l'Administració de justícia, el qual ha de contenir el directori de les seus judicials electròniques que, en aquest àmbit, facilitin l'accés als serveis, procediments i informacions accessibles corresponents a l'Administració de Justícia, al Consell General del Poder Judicial, a la Fiscalia General de l'Estat i als organismes públics vinculats o que en depenen, així com a les administracions amb competències en matèria de justícia. També pot proporcionar, tal com preveu l'article 13, accés a serveis o informacions corresponents a altres

administracions públiques o corporacions que representin els interessos dels professionals de la justícia, mitjançant la celebració dels corresponents convenis. El punt d'accés general ha de ser creat i gestionat pel Ministeri de Justícia de conformitat amb els acords que s'adoptin al comitè tècnic estatal de l'Administració judicial electrònica, per assegurar la completa i exacta incorporació de la informació i accessos que s'hi publiquen.

El títol V de la Llei 18/2011 es dedica a la cooperació entre les administracions amb competències en matèria d'Administració de justícia. A aquests efectes crea el Comitè tècnic estatal de l'Administració de justícia electrònica (en endavant, CTEAJE), el qual està integrat per una representació del Ministeri de Justícia i de cadascuna de les comunitats autònomes amb competències en la matèria i pels representants que a aquest efecte poden designar el Consell General del Poder Judicial i la Fiscalia General de l'Estat (article 44 de la Llei 18/2011).

Així, d'acord el Reial decret 396/2013, de 7 de juny, pel qual es regula el Comitè tècnic estatal de l'Administració de justícia electrònica, el CTEAJE és l'òrgan de cooperació en matèria d'Administració judicial electrònica, sense perjudici de les competències del Consell General del Poder Judicial com a garant de la compatibilitat dels sistemes informàtics que preveu l'article 230.5 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial. Aquest Comitè ha d'actuar amb plena autonomia en l'exercici de les seves funcions.

Pel que fa a la utilització de mitjans telemàtics, també cal tenir en compte que la disposició addicional primera de la Llei 42/2015, de 5 d'octubre, de reforma de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil, establí que: *"1. A partir de l'1 de gener de 2016, tots els professionals de la justícia i òrgans i oficines judicials i fiscals que encara no ho facin estan obligats a utilitzar els sistemes telemàtics existents a l'Administració de justícia per presentar escrits i documents i dur a terme actes de comunicació processal, respecte dels procediments que s'iniciïn a partir d'aquesta data, en els termes dels articles 6.3 i 8 de la Llei 18/2011, de 5 de juliol, reguladora de l'ús de les tecnologies de la informació i la comunicació en l'Administració de justícia.*

Per garantir l'efectivitat d'aquesta disposició, les administracions amb competència en matèria d'Administració de justícia han de dotar, anteriorment a la data esmentada, dels mitjans electrònics adequats les oficines judicials i fiscals que tinguin funcions de registre, en els termes que estableix l'article 30 de la Llei 18/2011."

D'altra banda, l'Ordre del Ministeri de Justícia JUS/1126/2015, de 10 de juny, va crear la seu judicial electrònica corresponent a l'àmbit territorial del Ministeri de Justícia (BOE de 16.06.2015). Igualment, diverses comunitats autònomes amb competències en la matèria han dictat les ordres corresponents: Ordre de 22 de setembre de 2016 per la qual es crea i es regula la seu judicial electrònica de Galícia (DOG de 23.09.2016); Ordre de 16 de novembre de 2016, per la qual es crea la seu judicial electrònica corresponent a l'àmbit territorial de la Comunitat Autònoma d'Andalusia (BOJA de 23.11.2016); Ordre de 19 de desembre de 2016, per la qual es crea la seu judicial electrònica de Canàries (BOC de 27.12.2016), i Ordre foral 214/2016, de 27 de

desembre, per la qual es crea la seu judicial electrònica corresponent a l'àmbit territorial de la Comunitat Foral de Navarra (BON de 16.01.2017).

Quant a l'habilitació legal del conseller de Justícia per a aprovar el Projecte d'ordre objecte d'aquest informe, cal tenir present que, d'acord amb l'article 39.3 de la Llei 13/2008, de 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, els consellers poden dictar disposicions reglamentàries en matèria d'organització del departament del qual són titulars, en els termes que determina la legislació sobre organització de l'Administració de la Generalitat, i també en poden dictar de relatives a altres matèries, en supòsits específics, si una norma amb rang de llei o un decret del Govern els ho autoritza expressament. Igualment, d'acord amb l'article 12.d) de la Llei 13/1989, de 14 de desembre, d'organització, procediment i règim jurídic de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, correspon al conseller exercir la potestat reglamentària en l'àmbit i amb els límits que li són propis. A aquest respecte, cal remarcar el caràcter essencialment organitzador i instrumental de la disposició projectada, necessària per a l'exercici de les atribucions del Departament de Justícia en les funcions relacionades amb l'Administració de justícia a Catalunya i la seva modernització.

Per tant, d'acord amb el que ha quedat assenyalat anteriorment la Generalitat és competent, el rang de la norma ha de ser el d'ordre i el conseller de Justícia es troba habilitat per a dictar la disposició projectada.

2.2 Procediment d'elaboració i tramitació del Projecte d'ordre

El títol IV de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques a Catalunya, regula el procediment d'elaboració de disposicions reglamentàries en l'àmbit competencial de l'Administració de la Generalitat.

De conformitat amb l'article 60 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, als efectes de l'esmentat títol IV, s'entén per disposicions reglamentàries les disposicions de caràcter general amb rang inferior al de llei dictades pel Govern o pels consellers dels departaments de l'Administració de la Generalitat que, qualsevol que sigui la matèria de què tractin, continguin normes que innovin l'ordenament jurídic (apartat 1); i resten excloses del concepte de disposició reglamentària les instruccions i les circulars o ordres de servei emeses pels òrgans de l'Administració de la Generalitat (apartat 2).

L'article 61.1 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, estableix que el procediment d'elaboració d'un projecte de disposició reglamentària s'inicia a proposta del departament competent en la matèria del projecte. Si es tracta de matèries de competència de més d'un departament, la proposta ha d'ésser conjunta o del titular o la titular del Departament de la Presidència.

Pel que fa a la competència del Departament de Justícia per a la tramitació del Projecte d'ordre, com ja s'ha dit a la consideració jurídica anterior, correspon al Departament de Justícia l'exercici de les funcions relacionades amb l'Administració de justícia a Catalunya i la seva modernització (article 3.10.1 del Decret 2/2016, de 13 de gener, de

creació, denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments de l'Administració de la Generalitat de Catalunya).

D'acord amb l'article 62.1 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, la tramitació d'un projecte de disposició reglamentària correspon a la unitat directiva corresponent del departament proponent. Quant a la determinació de l'òrgan competent per a l'elaboració i tramitació del Projecte d'ordre, es tracta d'una proposta que té per objecte la creació de la seu judicial electrònica de Catalunya i que ha estat elaborada i impulsada per la Direcció General de Modernització de l'Administració de Justícia. A aquesta Direcció General li correspon, entre altres funcions, la de planificar i aplicar les actuacions de millora de l'Administració de justícia a Catalunya i el seu apropament a la ciutadania, i dissenyar els sistemes de gestió i informació per mitjà de les tecnologies de la informació i les comunicacions d'acord amb les polítiques TIC del Departament i en col·laboració amb la Direcció de Serveis (article 47.1.a i c del Decret 278/2016).

Consta a l'expedient una primera versió del Projecte d'ordre per la qual es crea la seu judicial electrònica de Catalunya.

D'acord amb el que estableix l'article 64 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, els projectes de disposicions reglamentàries han d'anar acompanyats sempre d'una memòria general, d'una memòria d'avaluació de l'impacte de les mesures proposades, i també dels informes preceptius i els que sol·liciti l'òrgan instructor.

L'esmentat precepte indica el contingut mínim que han de tenir la memòria general (article 64.2) i la memòria d'avaluació de l'impacte de les mesures proposades (article 64.3).

Consten en l'expedient les memòries anteriorment esmentades, relatives al Projecte d'ordre que ara s'informa, signada, la memòria general per la directora general de Modernització de l'Administració de Justícia, en data 22 de desembre de 2016, i la memòria d'avaluació d'impacte pel secretari general del Departament de Justícia, en data 7 de febrer de 2017.

Pel que fa a la memòria general, d'acord amb l'avantdit article 64.2 de la Llei 26/2010, aquesta ha de contenir, com a mínim, la justificació de la necessitat de la disposició reglamentària i l'adequació d'aquesta als fins que es persegueixen; el marc normatiu en què s'insereix; la relació de les disposicions afectades pel projecte de disposició reglamentària i la taula de vigències i derogacions resultants; la competència de la Generalitat sobre la matèria; la relació motivada de les persones i entitats a les quals s'ha d'atorgar el tràmit d'audiència i la procedència, si escau, de sotmetre l'expedient a informació pública.

Examinada la memòria general que s'acompanya amb el Projecte d'ordre, cal fer constar que aquesta inclou el contingut mínim especificat per la Llei 26/2010, del 3 d'agost.

Tanmateix, cal fer notar que, en data 2 d'octubre de 2016, va entrar en vigor la Llei estatal 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment comú de les administracions públiques

(de caràcter bàsic, d'acord amb el que estableix la seva disposició final primera), la qual regula a l'article 133 la participació dels ciutadans en el procediment d'elaboració de normes amb rang de llei i reglaments. En aquest punt, cal tenir en compte els criteris fixats per la Unitat Central del Gabinet Jurídic de la Generalitat, d'acord amb els quals:

- a l'article 133.1 de la Llei bàsica estatal 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, es preveu com a novetat la consulta pública amb caràcter previ a l'elaboració i redacció d'una disposició normativa. Aquesta consulta pública prèvia no substitueix l'audiència i informació pública sobre el text del projecte ni al possible procés participatiu que es porti a terme d'acord amb l'article 69 de la Llei catalana 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.
- pel que fa a l'elaboració de disposicions reglamentàries, el departament competent en la matèria ha de formalitzar el tràmit de consulta prèvia i fer constar la seva existència i valoració a l'apartat a) de la memòria general de la norma, d'acord amb l'article 64.2 de la Llei 26/2010. Així mateix, ha de constar a la memòria general la justificació, si escau, de no haver realitzat la consulta pública prèvia.
- el procediment de participació ciutadana en l'elaboració de normes regulat a l'article 69 de la Llei catalana 19/2014, del 29 de desembre, és un procediment diferenciat de la consulta pública prèvia i correspon a l'administració determinar la seva pertinença en cada cas mitjançant una valoració que el departament impulsor hauria d'incloure a la memòria general, així ho ha fet palès la Comissió Jurídica Assessora en alguns dels seus dictàmens.

Atenent els avantdits criteris, correspon al departament formalitzar el tràmit de consulta prèvia i fer constar la seva existència i valoració a l'apartat corresponent de la memòria general, d'acord amb l'article 64.2 de la Llei 26/2010. Així mateix, hauria de constar a la memòria general la justificació, si escau, de no haver realitzat la consulta pública prèvia. Per tant, se suggereix que es completi la memòria general en aquest sentit.

D'altra banda, la memòria d'avaluació de l'impacte de les mesures proposades ha d'integrar un informe d'impacte pressupostari en què s'avaluï la repercussió de la disposició reglamentària en els recursos personals i materials i en els pressupostos de la Generalitat, així com les fonts i procediments de finançament si escau; un informe d'impacte econòmic i social, en què s'avaluïn els costos i beneficis que implica el projecte reglamentari per als seus destinataris i per a la realitat social i econòmica; i un informe d'impacte normatiu en què s'avaluï la incidència de les mesures proposades per la disposició reglamentària en termes d'opció de regulació, de simplificació administrativa i de reducció de càrregues administratives per als ciutadans i les empreses; per últim, també haurà de figurar un informe d'impacte de gènere.

Examinada la memòria d'avaluació d'impacte de les mesures proposades que s'acompanya amb el Projecte d'ordre, cal observar que aquesta s'ajusta al contingut mínim especificat per la 26/2010. Tanmateix, es fan les consideracions següents:

- Pel que fa a l'*informe d'impacte pressupostari*, la memòria afirma que: *"El cost de l'aplicació de la norma import incorporat a la previsió de pressupost 2017 és de 100.000 €"*. En tot cas, caldrà sol·licitar el corresponent informe de la Direcció General de Pressupostos del Departament de la Vicepresidència i d'Economia i Hisenda.

- Pel que fa a l'*informe d'impacte de gènere*, la memòria afirma que no s'aprecia que el projecte tingui cap incidència des de la perspectiva d'igualtat de gènere. En tot cas, com també apunta la memòria, caldrà sol·licitar l'informe corresponent a l'Institut Català de les Dones, atès que, d'acord amb l'article 3.g) de la Llei 11/1989, de 10 de juliol, de creació de l'Institut Català de la Dona (en la redacció donada per la disposició final primera de la Llei 17/2015, de 31 de juliol, d'igualtat efectiva de dones i homes), correspon a l'Institut Català de les Dones elaborar i emetre els informes d'impacte de gènere i, en tot cas, els informes a què fan referència els articles 36.3.b i 37.2 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, i l'article 64.3.d de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya.

Pel que fa al tràmit d'audiència, l'article 67 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, estableix que els projectes de disposició reglamentària que afecten els drets o interessos legítims dels ciutadans se sotmeten al tràmit d'audiència de les persones interessades i es posa a disposició d'aquestes la documentació preceptiva (apartat 1); només es pot prescindir del tràmit d'audiència si existeixen raons greus d'interès públic degudament acreditades (apartat 2), l'audiència es realitza directament amb els ciutadans o mitjançant les entitats reconegudes per llei que els agrupen o els representen, si les finalitats d'aquestes tenen una relació directa amb l'objecte de la disposició reglamentària (apartat 3), així mateix, el tràmit d'audiència es pot instrumentar per qualsevol mitjà que l'instructor o instructora acordi de manera motivada i per un termini no inferior a quinze dies hàbils; per raons justificades i degudament motivades, el termini es pot reduir fins a un mínim de set dies hàbils (apartat 4).

Pel que fa al tràmit d'informació pública, d'acord amb l'article 68 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, els projectes de disposició reglamentària es poden sotmetre a informació pública per un termini no inferior a quinze dies hàbils, que es pot reduir fins a un mínim de set dies hàbils si raons degudament motivades així ho justifiquen, que pot coincidir temporalment amb el tràmit d'audiència i en el qual s'ha de posar a disposició de les persones que ho sol·licitin la documentació preceptiva.

Així doncs, a diferència del tràmit d'audiència, de caràcter preceptiu i essencial, el tràmit d'informació pública es configura com de caràcter potestatiu. El Consell de Garanties Estatutàries, en el Dictamen 17/2010, de 15 de juliol, sobre el Projecte de Llei de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, es va pronunciar sobre la regulació dels tràmits d'audiència i informació pública, tot observant que *"la diferència principal rau en el fet que l'audiència afecta persones i interessos particulars, mentre que la informació pública afecta un grup indeterminat de persones i interessos, amb la finalitat que l'elaboració de la disposició general es precedeixi d'un debat social previ. Per aquests motius, com a regla general, el seu caràcter no és preceptiu,*

esdevenint així un instrument previst en la legislació però sotmès en cada cas a la voluntat del Govern, pel que fa a la seva aplicació en el procediment d'elaboració dels reglaments.”

En relació amb el tràmit d'audiència, la memòria general manifesta que: “... atès que la seu judicial electrònica constitueix una eina de comunicació bidireccional amb els operadors jurídics, es preveu donar audiència al Consell de Col·legis d'Advocats, al Consell de Col·legis del Procuradors dels Tribunals de Catalunya i al Consell de col·legis de Graduats Socials de Catalunya en representació dels esmentats col·legis professionals.

També es preveu donar trasllat de la proposta a la Sala de Govern del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, a la Secretaria de Govern i a la Fiscalia Superior de Catalunya, institucions representatives dels diferents estaments de l'Administració de justícia a Catalunya”.

Pel que fa al tràmit d'informació pública la memòria general considera que cal sotmetre l'expedient a aquest tràmit per tal, com raona la memòria: “Tot i tractar-se d'una disposició general de caràcter merament organitzatiu, i que el contingut de la seu judicial electrònica ja es troba previst i regulat a la Llei 18/2011, de 5 de juliol, reguladora de l'ús de les tecnologies i comunicació de l'Administració de justícia (arts. 9 a 13), tenint en compte que la creació d'aquest portal constitueix un canal de comunicació de l'Administració de justícia amb els ciutadans, podent afectar, per tant, drets o interessos legítims de la ciutadania, es considera que cal sotmetre l'expedient a informació pública”.

Pel que fa als referits tràmits, aquesta Assessoria Jurídica comparteix la procedència de la seva obertura, com també les entitats a les quals caldrà donar audiència.

D'altra banda, cal tenir present que, al llarg de la tramitació del projecte, s'han d'observar les previsions de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern. En aquest punt, cal recordar que cal donar compliment al que estableix l'article 10 de la referida Llei:

“1. La informació relativa a les decisions i actuacions amb rellevància jurídica que l'Administració ha de fer pública en aplicació del principi de transparència ha d'incloure:

[...]

c) Els procediments normatius en curs d'elaboració, amb la indicació de l'estat de tramitació en què es troben.

d) Les memòries i els documents justificatius de la tramitació dels projectes o avantprojectes normatius, els diversos textos de les disposicions i la relació i valoració dels documents originats pels procediments d'informació pública i participació ciutadana i per la intervenció dels grups d'interès, si escau.

[...]”

D'aquest precepte es desprèn que, ja des de l'inici del procediment i al llarg de la seva tramitació, s'han de fer públics els documents indicats. Així mateix, de conformitat amb l'article 5 de la Llei 19/2014, la informació subjecta al règim de transparència s'ha de fer

pública a través del Portal de la Transparència, instrument bàsic i general de gestió de documents públics per a donar compliment a les obligacions de transparència i a través de les seues electròniques i llocs web dels subjectes obligats.

Consta a l'expedient un informe del Comitè tècnic estatal de l'Administració judicial electrònica de 15 de desembre de 2015, sobre un primer esborrany de proposta d'ordre. En tot cas, com fa notar la memòria general, s'haurà de demanar informe al CTEAJE. Així ho estableix el Reial decret 396/2013, de 7 de juny, pel qual es regula el Comitè tècnic estatal de l'Administració judicial electrònica, que preveu que correspon al CTEAJE informar amb caràcter preceptiu sobre les normes que es refereixin a la interoperabilitat i seguretat de l'Administració judicial electrònica (article 6.o) i també quant a la funció consultiva, l'article 8 estableix que el CTEAJE *"ha d'informar sobre qualsevol projecte normatiu que incideixi sobre la interoperabilitat i/o seguretat de l'Administració judicial electrònica"*.

D'altra banda, la memòria apunta que, per la naturalesa de la disposició s'haurà de demanar informe a l'Agència Espanyola de Protecció de Dades, *"en tractar-se de fitxers de dades de l'Administració de justícia, que no són creats o gestionats exclusivament per l'Administració de la Generalitat, cal considerar d'acord amb els articles 37 i 41 de la Llei 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, que correspon a l'Agència Espanyola de Protecció de Dades informar sobre aquesta proposta. Això sense perjudici que també informi l'Agència Catalana de Protecció de Dades"*.

El Projecte d'ordre preveu com a un dels continguts de la seua judicial electrònica, informació sobre la protecció de dades de caràcter personal (article 5.1.g) i l'article 6 estableix que s'aplicaran les mesures de seguretat establertes en la normativa vigent en matèria de protecció de dades de caràcter personal, a les dades de caràcter personal que es recullin o tractin a través de la Seu Judicial Electrònica de Catalunya.

Com apunta la memòria general, correspon a l'Agència Espanyola de Protecció de Dades, informar preceptivament la disposició projectada. Així, d'acord amb l'article 37.h) de la Llei orgànica 15/1999, és funció de l'Agència emetre informe, amb caràcter preceptiu sobre els projectes de disposicions generals que despleguin la Llei orgànica de protecció de dades de caràcter personal; tenint en compte que, d'acord amb l'article 41 de la Llei orgànica 15/1999, les funcions de l'Agència que regula l'article 37, excepte les esmentades en els apartats j), k) i l), i en els apartats f) i g) pel que fa a les transferències internacionals de dades, així com els articles 46 i 49, en relació amb les seves competències específiques han de ser exercides, quan afectin fitxers de dades de caràcter personal creats o gestionats per les comunitats autònomes i per l'Administració local del seu àmbit territorial, pels òrgans corresponents de cada comunitat, que tenen la consideració d'autoritats de control, als quals han de garantir plena independència i objectivitat en l'exercici de la seua comesa. Per tant, el Projecte d'ordre haurà de ser informat preceptivament per l'Agència Espanyola de Protecció de Dades, sens perjudici que es pugui sotmetre a informe no preceptiu de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.

Finalment, pel que fa a l'informe del Consell General del Poder Judicial, com diu la memòria general, és procedent sol·licitar l'informe corresponent, de conformitat amb l'article 561 de la LOPJ. D'altra banda, d'acord amb l'article 230.6 de la LOPJ cal recordar que: *"Els programes i aplicacions informàtiques que s'utilitzin en l'Administració de justícia han de ser objecte d'informe previ per part del Consell General del Poder Judicial"*.

L'expedient haurà d'incloure, d'acord amb l'article 64.5 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, una memòria de les observacions i les al·legacions presentades i també de les raons que han dut a desestimar-les, si és el cas.

Pel que fa al dictamen del Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya, entenem que no s'ha de demanar a aquest òrgan consultiu que l'emeti, de conformitat amb l'article 2.1 de la Llei 7/2005, de 8 de juny, del Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya, en relació amb l'article 24.2 del Decret 43/2007, de 20 de febrer.

D'altra banda, no cal sotmetre la iniciativa a informe de la Comissió de Govern Local de Catalunya, atès que el Projecte d'ordre no afecta el règim local (art. 193.1.a del Text refós de la Llei Municipal i de règim local de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril). En aquest mateix sentit, no és necessària la intervenció de les entitats locals de Catalunya que preveu l'article 70 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, atès que el Projecte d'ordre no les afecta de manera específica.

Per acabar, quant a la necessitat de dictamen de la Comissió Jurídica Assessoradora, d'acord amb l'article 8 de la Llei 5/2005, de 2 de maig, de la Comissió Jurídica Assessoradora, en la tramitació de l'ordre objecte d'aquest informe, entenem que, malgrat el caràcter organitzatiu de la disposició projectada, és preceptiu el dictamen d'aquesta Comissió, en tractar-se d'un Projecte d'ordre que desplega en l'àmbit territorial de Catalunya les previsions de la Llei 18/2011, relatives a la seu judicial electrònica. Així es desprèn, també, de l'article 69 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, d'acord amb el qual s'han de sotmetre amb caràcter preceptiu al dictamen de la Comissió Jurídica Assessoradora els projectes de disposicions reglamentàries que es dictin per desplegar les lleis o el dret europeu i llurs modificacions.

2.3. Contingut del Projecte d'ordre

Pel que fa a l'estructura del Projecte d'ordre objecte d'aquest informe, consta d'un preàmbul, set articles, una disposició transitòria, una disposició derogatòria i una disposició final.

Pel que fa al **preàmbul**, hem de recordar que el preàmbul de tota norma ha de ser expressiu, almenys, del marc normatiu en el qual s'insereix, com també ha d'expressar la justificació i la finalitat de la disposició normativa.

El preàmbul del Projecte d'ordre fa esment de les normes en el marc de les quals s'insereix i també conté la justificació i la finalitat de la regulació projectada. Cal notar que, d'acord amb reiterada doctrina de la Comissió Jurídica Assessoradora, el preàmbul

inclou també una referència als títols competencials, això és, al precepte o preceptes de l'EAC que fonamentin la competència de la Generalitat en la matèria (en el cas que ens ocupa, l'article 104 de l'EAC). Únicament se suggereix que la referència al títol competencial i l'article estatutari es faci en un primer paràgraf¹.

Com a qüestions de caire formal relatives al preàmbul, es fan les consideracions següents:

- Al paràgraf primer, se suggereix modificar “*La Llei 18/2011, de 5 de juliol*”, per “*La Llei estatal 18/2011, de 5 de juliol*”.
- Al paràgraf segon, i per tal de reproduir fidelment el que estableix l'article 9 de la Llei 18/2011, de 5 de juliol, s'hauria de modificar “... *mitjançant la xarxa de telecomunicacions, la titularitat, gestió i administració de la qual correspon a ...*” per “... *a través de xarxes de telecomunicacions, la titularitat, gestió i administració de les quals correspon a ...*”.
- A continuació de la referència a l'informe del Consell General del Poder Judicial, s'hauria d'afegir una paràgraf relatiu a l'informe de l'Autoritat Espanyola de Protecció de Dades.

L'**article 1**, apartat 1, crea la Seu Judicial Electrònica de Catalunya, adreça electrònica a través de la qual els ciutadans i professionals de la justícia accedeixen a la informació, procediments i serveis electrònics de l'Administració de justícia a Catalunya. L'apartat 2 preveu que a través d'aquesta Seu es poden realitzar totes les actuacions, procediments i serveis que requereixin l'autenticació de l'Administració de justícia o dels ciutadans i professionals en les seves relacions amb aquesta per mitjans electrònics, així com aquelles altres actuacions que s'hagin inclòs en el seu domini.

Aquestes prescripcions s'ajusten al que estableix l'article 9.1 de la Llei 18/2011, d'acord amb el qual la seu judicial electrònica és aquella adreça electrònica disponible per als ciutadans a través de xarxes de telecomunicacions la titularitat, la gestió i l'administració de les quals correspon a cadascuna de les administracions competents en matèria de justícia, i a l'article 10.1 de la referida Llei, el qual disposa que s'han de fer a través de seus judicials electròniques totes les actuacions, procediments i serveis que requereixin l'autenticació de l'Administració de justícia o dels ciutadans i professionals per mitjans electrònics.

L'article 1.3 del Projecte d'ordre estableix que des de la Seu Judicial Electrònica de Catalunya es pot accedir a totes les seus i subseus judicials electròniques creades dins del territori de l'Estat, mitjançant el punt d'accés general de l'Administració de justícia. Així mateix, es preveu que també es pot accedir a serveis o informacions corresponents

¹ D'acord amb les recomanacions en aquest sentit de la Comissió Jurídica Assessora, així per exemple al Dictamen 139/2015: “*A fi de mantenir la coherència formal dels projectes de decret, se suggereix traslladar a la capçalera del preàmbul el precepte de l'Estatut d'autonomia de Catalunya que determina la competència per a dictar la disposició*”.

a altres organismes públics o corporacions que representin els interessos dels professionals de la justícia, mitjançant la subscripció dels corresponents convenis.

El punt d'accés general de l'Administració de justícia està regulat per l'article 13 de la Llei 18/2011. D'acord amb aquest article, el punt general d'accés, que ha de ser creat i gestionat pel Ministeri de Justícia de conformitat amb els acords que s'adoptin al Comitè tècnic estatal de l'Administració judicial electrònica, ha de contenir el directori de les seus judicials electròniques que, en aquest àmbit, facilitin l'accés als serveis, procediments i informacions accessibles corresponents a l'Administració de Justícia, al Consell General del Poder Judicial, a la Fiscalia General de l'Estat i als organismes públics vinculats o que en depenen, així com a les administracions amb competències en matèria de justícia; també pot proporcionar accés a serveis o informacions corresponents a altres administracions públiques o corporacions que representin els interessos dels professionals de la justícia, mitjançant la celebració dels corresponents convenis.

D'altra banda, l'Ordre JUS/1126/2015, de 10 de juny, per la qual es crea la seu judicial electrònica corresponent a l'àmbit territorial del Ministeri de Justícia, dedica l'article 3 al Punt d'accés general de l'Administració de justícia, establint, l'apartat 1, que en la Seu Judicial Electrònica existirà un accés a través del denominat Punt d'accés general de l'Administració de justícia, a través del qual es podrà accedir a totes les seus i subseus judicials electròniques creades dins del territori nacional, amb independència de la possibilitat d'accés directe a aquestes.

L'**article 2** del Projecte estableix l'àmbit d'aplicació de l'ordre, això és, als òrgans, oficines judicials, fiscalies i altres serveis de l'Administració de justícia a Catalunya, com també als ciutadans i professionals en les seves relacions amb aquests per mitjans electrònics.

L'**article 3** del Projecte, que es dedica a l'adreça electrònica de la Seu Judicial Electrònica de Catalunya, s'hauria de completar amb l'adreça, de conformitat amb el que disposa l'article 9.2.a de la Llei 18/2011².

L'**article 4** del Projecte determina la titularitat i gestió de la Seu Judicial Electrònica de Catalunya. L'apartat 1 preveu que la titularitat i gestió tecnològica de la seu correspon al Departament de Justícia.

L'apartat 2 de l'article 4 estableix que: *“Dins del Departament de Justícia, es designaran els òrgans responsables de la gestió i serveis que es posen a disposició dels ciutadans i professionals”*. Se suggereix, per a una major seguretat jurídica i per tal de donar compliment al que estableix l'article 9.2.b de la Llei 18/2011 fer una referència a l'òrgan

² L'article 9.2.a preveu: *“Les seus judicials electròniques s'han de crear mitjançant una disposició publicada en el «Butlletí Oficial de l'Estat» o el «Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma» corresponent, i han de tenir, almenys, els continguts següents:*
a) *Identificació de l'adreça electrònica de referència de la seu que inclogui el nom del domini que li atorgui l'Administració competent.”*

administratiu del Departament encarregat de la gestió i dels serveis posats a disposició dels ciutadans i professionals.³

L'article 4 es completa amb un darrer paràgraf que preveu que: *"En tot cas, l'òrgan que origini la informació que s'ha d'incloure a la Seu Judicial Electrònica de Catalunya és el responsable de garantir la veracitat i integritat del seu contingut"*. Com a qüestions formals, se suggereix numerar el paràgraf i suprimir l'expressió *"En tot cas"*.

L'**article 5** del Projecte es titula *"Contingut de la Seu Judicial Electrònica de Catalunya"*, atès la regulació dels apartats 1 i 2 del referit precepte, se suggereix *"Contingut i serveis de la Seu Judicial Electrònica de Catalunya"*.

L'apartat 1 de l'article 5 determina el contingut de la Seu Judicial Electrònica de Catalunya, el qual s'adequa al contingut que, com a mínim, ha de disposar tota seu electrònica i que estableix l'article 11.1 de la Llei 18/2011.

L'apartat 2 determina els serveis de la Seu Judicial Electrònica de Catalunya, els quals s'adeqüen als serveis que, com a mínim, han d'estar a disposició dels ciutadans i els professionals, que són els que estableix l'article 11.2 de la Llei 18/2011.

Cal notar que l'article 5.2 del Projecte d'ordre estableix nous serveis, com ara *"la carta dels drets lingüístics dels ciutadans i ciutadanes en l'àmbit de la justícia, així com les cartes de serveis aprovades pel Departament de Justícia en l'exercici de les seves competències en matèria de Justícia (cartes de serveis de biblioteques judicials, oficina d'atenció ciutadana, entre altres)"*. Únicament, com a qüestió formal, cal recordar que, si bé els parèntesis poden contribuir a la claredat del significat d'una frase, cal evitar el seu ús.

L'**article 6** del Projecte d'ordre estableix els principis pels quals es regeix la Seu Judicial Electrònica de Catalunya. Així, l'apartat 1 disposa que es regeix pels principis de publicitat, responsabilitat, qualitat, seguretat, disponibilitat, accessibilitat, neutralitat i interoperabilitat que es deriven de la Llei 18/2011, concretament venen establerts per l'article 9.4 de la Llei.

L'article 6.2 preveu que el Departament de Justícia ha de garantir la confidencialitat, disponibilitat i integritat de la informació que es conté a la Seu Judicial Electrònica de Catalunya, d'acord amb els criteris de seguretat que deriven de la Llei 18/2011. Cal notar que l'article 18.4 de la Llei preveu que els sistemes d'informació que suportin les seus judicials electròniques han d'assegurar la confidencialitat, disponibilitat i integritat de les informacions que manegen.

³ L'article 9.2.b de la Llei 18/2011 preveu: *"Les seus judicials electròniques s'han de crear mitjançant una disposició publicada en el «Butlletí Oficial de l'Estat» o el «Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma» corresponent, i han de tenir, almenys, els continguts següents:*

(...)

b) Identificació del seu titular, així com de l'òrgan o òrgans administratius encarregats de la gestió i dels serveis posats a disposició dels ciutadans i professionals en aquesta Administració."

Per acabar, el darrer paràgraf de l'article 6 preveu que *“Així mateix, s'aplicaran les mesures de seguretat establertes en la normativa vigent en matèria de protecció de dades de caràcter personal, a les dades de caràcter personal que es recullin o tractin a través de la Seu Judicial Electrònica de Catalunya”*. Únicament, com a qüestió formal, se suggereix que es numeri com a apartat 3.

L'**article 7** es dedica a les seus electròniques derivades, i preveu que mitjançant resolució del conseller o consellera de Justícia es poden crear altres seus judicials electròniques derivades o subseus, les quals s'hauran de publicar al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*. Aquest precepte s'insereix en les previsions de l'article 10 de la Llei 18/2011, el qual prescriu que es poden crear una o diverses seus judicials electròniques derivades d'una seu judicial electrònica (article 10.3) i les seus judicials electròniques derivades s'han de crear per disposició de l'òrgan administratiu que tingui atribuïda aquesta competència i han de complir els mateixos requisits de publicitat que les seus judicials electròniques principals (article 10.6).

D'altra banda, cal tenir en compte que l'article 9.2.c i d de la Llei 18/2011 preceptua que la disposició que creïn les seus judicials electròniques ha de tenir, almenys, els continguts següents: *“c) Identificació dels canals d'accés als serveis disponibles a la seu, amb expressió, si s'escau, dels telèfons i oficines a través dels quals també s'hi pot accedir.*

d) Vies disponibles per a la formulació de suggeriments i queixes respecte al servei que presta la seu”. Caldria, doncs, completar la disposició projectada amb els articles que establissin les referides previsions de l'article 9.2 de la Llei 18/2011.

La **disposició transitòria** fa referència a la posada en funcionament de la Seu judicial Electrònica de Catalunya, establint que aquesta s'ha de posar en funcionament en el termini màxim de sis mesos a comptar des de l'entrada en vigor de l'Ordre. Com a qüestió de tècnica normativa, cal observar que la disposició, malgrat tenir un contingut temporal, no el té transitori, per la qual cosa se suggereix que la unitat promotora valori que l'avantditada previsió (manament de caràcter no normatiu) formi part d'una disposició addicional.

La **disposició derogatòria** estableix que *“Resten derogades totes les disposicions d'igual o inferior rang que s'oposin al que estableix aquesta Ordre”*. Tanmateix, respecte d'aquesta derogació genèrica cal objectar que no afavoreix la seguretat jurídica, per tal com recorda la Comissió Jurídica Assessora, no es de bona tècnica normativa fer una derogació expressa genèrica, sense identificar les normes que es deroguen, ja que no aporta dades concretes que contribueixin a aclarir la depuració de l'ordenament amb la consegüent millora de la seguretat jurídica, per la qual cosa les clàusules derogatòries han de ser tan precises com sigui possible, tenint en compte el que estableix l'article 111-10.2 del Codi civil de Catalunya.

Per acabar, la **disposició final** preveu que l'ordre entrarà en vigor l'endemà de la seva publicació al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, respecte de la qual cal observar, però, que no s'ha justificat a la memòria general la supressió de la *vacatio legis*, a aquest respecte entenem que la unitat promotora hauria de justificar aquesta

previsió, per tal, com recorda la doctrina de la Comissió Jurídica Assessora, cal justificar la necessitat que l'entrada en vigor de la disposició s'aparti del criteri de *vacatio legis* establert de forma general.

3.- CONCLUSIONS

Analitzat el *Projecte d'ordre per la qual es crea la seu judicial electrònica de Catalunya*, aquesta Assessoria Jurídica l'informa favorablement, per tal que es continuï la seva tramitació, sens perjudici que es tinguin en consideració les observacions realitzades en aquest informe.

CPISR-1
Maria
Adelaida
Gonzalez
Agudo

Firmado digitalmente por CPISR-1
Maria Adelaida Gonzalez Agudo
Nombre de reconocimiento (DN):
c=ES, o=Departament de la
Presidència, ou=GABINET JURIDIC
DE LA GENERALITAT, ou=Serveis
Públics de Certificació CPISR-1,
ou=Vegeu [https://www.catcert.cat/
verCPISR-1](https://www.catcert.cat/verCPISR-1) (c)03, sn=Gonzalez
Agudo, givenName=Maria Adelaida,
serialNumber=35100119A,
cn=CPISR-1 Maria Adelaida Gonzalez
Agudo
Fecha: 2017.02.27 14:39:56 +01'00'

Adelaida González Agudo
Advocada de la Generalitat
Assessoria Jurídica

Ref: AJ-aga 17D024

CPISR-1
Carles
Miquel
Garcia Rojo

Firmado digitalmente por CPISR-1
Carles Miquel Garcia Rojo
Nombre de reconocimiento (DN):
c=ES, o=Departament de la
Presidència, ou=GABINET JURIDIC DE
LA GENERALITAT, ou=Serveis Públics
de Certificació CPISR-1, ou=Vegeu
<https://www.catcert.cat/verCPISR-1>
(c)03, sn=Garcia Rojo,
givenName=Carles Miquel,
serialNumber=37738813E,
cn=CPISR-1 Carles Miquel Garcia Rojo
Fecha: 2017.02.27 15:12:20 +01'00'

Carles Miquel García Rojo
Advocat de la Generalitat
Cap de l'Assessoria Jurídica